

IN-OFFICIEEL GEDEELTE.

BATAVIA, den 14den junij 1833.

Onze lezers zullen voorzeker met belangstelling vernemen de volgende bijzonderheden, uit den *Times* van den 14den januarij, betrekkelijk het binnenloopen te *Hellevoetsluis* van het schip *de Koningin der Nederlanden*, gezagvoerder *P. Siphos*, den 11den septamber, van hier vertrokken.

Onze nieuwspapieren (meldt de *Times*), van de twee laatste dagen behelzen het verhaal van de behendigheid, waar mede een Hollandsch fregatschip, *de Koningin der Nederlanden*, van *Batavia* naar *Dordrecht* bestemd, de kruissers der vereenigde eskaders, op de kust is ontkomen. Den 2den januarij, het kanaal binnengeloopen, kreeg men weldra een aantal schepen in het zicht, welke met eenen oostenwind nitzielden, zoo dat men zich vleide dat alles in vrede was. Weldra echter kwam een loods aan boord, die eene reeks van nieuwspapieren medebragt, waardoor de gezagvoerder met den stand der zaken bekend werd. Het wederhelder zijnde, en de wind oostelijk blijvende, achtte hij het niet raadzaam het kanaal op te werken, maar nam dezelfde koers van de schepen van het eskader, ten einde hun vermoeden te ontgaan; doch te 10 uur 's avonds, toen het weder zich bezette, en de wind naar het Z. Z. W. liep, zette hij alle zeilen bij, en was weldra de hoofden doorgelopen. Den volgenden dag, bevond hij zich in het zicht van *Walcheren*, de diepte houdende, met eene middelmatige koelte, terwijl hij van tijd tot tijd een seinschot deed, om eene *Vlissingche* loodsboot, ten einde zeen den loods aan boord; doch terwijl het schip trachtte naar binnen te werken, werd er een oorlogschip bespoerd, dat met alle zeilen op hem aankwam, van 12 tot 8 vadem water; maar de vijand hem niet uit het oog verliezende, werd hij gedwongen zich op minder diepte te wagen, om uit het bereik van 's vijands geschut te blijven. In dezen toestand geraakte het schip aan den grond; doch door eene handige manoeuvre met de zeilen, en het lossen van alle zijne stukken, van eene dubbele lading voorzien, hetwelk beweging in het water veroorzaakte, geraakte het schip weder vlot. Geen van de *Goeresche* loodsboot ter hulp komende, was hij genoodzaakt zich op de boeien te verlaten, en vond eindelijk gelegenheid, met eenen brief aan den Schout bij Nacht van der *Straten*, verzoekende om assistentie van een steenboot. Dit dadelijk ingewilligd zijnde, kwam het schip behouden te *Hellevoetsluis*, alwaar het door het ijs verhinderd werd de reis tot *Dordrecht* te vervolgen.

EUROPESCHE BERIGTEN.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, 21 November 11.

De zitting van den Belgischen Senaat van den 18den deser is geheel aan de betrekking over het adres van antwoord op de aanspraak van Vorst Leopold gewijd geweest.

Over de zinnede betrekkelijk het huwelijk van Vorst Leopold met de Prinses Louise van Orleans is vrij lang geredekaveld. De Graaf F. de Robiano verzette zich tegen de uitdrukking, „dat met die Prinses de

deugd zelve den Belgischen troon beklommen had, „omdat, zoo hij zeide, België te dien opzichte geene uitzondering maakte, daar ook de Koningin der Franschen een toonbeeld van alle deugden was. Ook vond hij het gezegde, „dat België zich verhoovaardigde in het bezit van eenen Vorst en eene Vorstin, gesproten uit geslachten, die in de geschiedrollen van Europa met zoo veel roem vermeld stonden,“ nutteloos en ongepast, daar toch de vorstenhuizen van Orleans en Saksen-Koburg ten deze niet bijzonder uitblonken, en België eigentlijk meer op de *persoonlijke* hoedanigheden zijner tegenwoordige Souvereinen roem droeg. Beide de bedoelde uitdrukkingen zijn dan ook weggelaten.

Toen daarna de zinsneden wegens de uitvoering van het verdrag van 15 november en wegens de staatkundige aangelegenheden van België ter bane kwamen, bleek het, dat daarover vooral onder de Senatoren groot verschil van gevoelen bestond. Sommige der voorstellen omtrent de bewoordingen dezer zinsneden, waren, volgens den Minister Lebeau, van zulk eene uitgestrekte beteekenis, en hadden zoo zeer de strekking, om de buitenlandsche staatkunde der Belgische gezagvoerders te veranderen, dat deze Minister een dag tijd verzocht, om daarover meer bedaard na te denken. Werkelijk is de Senaat den 18den omtrent deze zinsneden tot geen bepaald besluit gekomen.

De voorstellen, waarop de Minister Lebeau doelde, bestonden hoofdzakelijk: 1°. in dat van den heer Duval de Beaulieu, die den Senaat wilde laten zeggen, dat de vijf groote Mogendheden de *algeheele* en *volkomen* uitvoering van het verdrag van 15 november aan België verplicht waren; 2°. in dat van den Graaf van Ansembourg, die op den regter-oever van de Maas zijne *provincie* wilde laten erkennen, en den Senaat wilde laten zeggen, dat de vijf groote Mogendheden het afstaan van het gedeelte der provincie *Luxemburg* ten gevolge moest hebben, en dat die afstand ondergeschikt moest blijven aan de stellige erkenning der regten van België op het daaraan toegewezen gedeelte van *Luxemburg*; en 3°. op dat van den heer de Mooreghem, hetwelk vooral ook *Staats-Vlaanderen* of het 4de en 5de district van Zeeland betrof. De juiste bewoordingen van dit laatste voorstel, hetwelk waarschijnlijk een nieuw blijk van Belgische aanmatigings-zucht en kwade trouw zal opleveren, zijn nog niet bekend.

's GRAVENHAGE, den 28sten december 11.

Wij hebben thans de volgende berigten omtrent de onderneming tegen den *Doel* op den 23sten deser.

Ten aanzien deser onderneming was *Opstel*, die daartoe het marsch-bataillon onder den *Marquis* *Buolan*, hetwelk zich te *Doel* bevond, gebelgd werd; terwijl te gelijk uit *Liefkenshoek* een uitval in twee richtingen was worden gesloten. Ook de *schepen* moest tot de onderneming mede worden gezonden. De *schepen* *deur* *Z. M.* *fregat* *Euridice*, naar *Utrecht*, en in den vroegen ochtend van den 23sten eene stelling in, omtrent ter halve weg tusschen *Liefkenshoek* en *Doel*, terwijl *Z. M.* *korvet* *de Kamses* voor dat dorp postvatte en er van wederzijden kanonnierbooten zoo dicht mogelijk aan den oever geankerd waren. Het marschbataillon was zeer vroeg in den ochtend op vier stoombooten ingescheept, en de rivier opgevaren; zoodat ten half tien ure deze vaartuigen nagenoeg gereed waren, om de troepen tusschen *de Euridice* en *de Kamses*, op de schorren voor den *Scheldedijk*, door middel van sloepen en barkassen aan wal te zetten. De bewegingen dezer vaartuigen werden zonder eenige verwarring en zeer juist uitgevoerd.

Omstreeks dien tijd gaf de Kolonel *Lucas* het bepaalde sein, en een der beide voor den uitval bestemde

detachementen trok onder den 1sten Luitenant *L. H. Paravicini di Capelli*, van de 9de afdeeling, uit Liefkenshoek over eenen touwen brug, welke men over de kil der Noordersluis gespannen had. Kort daarna zond de Kolonel *Lucas* een detachement van 46 mariniers en matrozen naar den wal, ten einde met dat uit Liefkenshoek vereenigd, den Franschen voorpost op den dijk terug te drijven, en zich daar staande te houden. Een twintigtal gedetermineerde manschappen uit de beide detachementen, door den 1sten Luitenant der Majors *Jacobs* en de 2de Luitenant *van Gerven*, der 9de afdeeling, aangevoerd, -- welke beide officieren zich bij die gelegenheid uitstekend hebben gedragen, en waarvan de eerste eene wonde heeft bekomen, -- vielen onder een luid *hoerah* op den Franschen voorpost aan, en joegen dezen op de vlugt. Eenige Franschen werden gedood, anderen gewond, en de onzen vervolgden hen met zoo veel drift, dat zij sommigen bij den kraag vatteden, en een matroos aan een der vlugtenden met zijn mes zijne veldflesch afsneed. De Franschen zochten eene schuilplaats in twee ter wederzijden van den dijk staande woningen en men wilde hen ook daaruit verdrijven, toen eensklaps van achter deze en andere huizen eene aanmerkelijke versterking van Franschen aanrukte.

Intusschen hadden de Franschen van den beginne af op onze landingsbooten van achter den Scheldedijk een levendig geweervuur gericht, hetwelk ten gevolge van het aanrukken van versche manschappen, die uit het dorp Doel schenen te komen, steeds heviger werd. Door dit geweervuur werden eenige soldaten van het marsch-bataillon doodlijk en anderen lichter gewond, vóór zij nog aan wal hadden kunnen komen. Vooral ook ten gevolge daarvan, had de landing, in weerwil der pogingen van den dapperen Majoor *Boelen* en van verscheidenen zijner Officieren, niet met die orde plaats, welke voor eene onderneming van dezen aard volstrekt noodzakelijk is. Daardoor verloor men eenen kostbaren tijd, dien de vijand tot het doen aanrukken van eene zeer aanzienlijke magt en zelfs van ruitery zich ten nutte maakte.

De brave Majoor *Boelen*, zijne manschappen met geweld geweer willende doen oprukken, bekwam daarbij eene zware wond in den schouder. Te gelijk sneuvelden zijn Adjutant, de eerste Luitenant *Menso*; welke noodlottige omstandigheden aanleiding gaven, dat het aanvankelijk behaalde voordeel niet kon worden vervolgd.

Ook de 1ste Luitenant *Paravicini*, die het voortgetrokken detachement aanvoerde en daarmede aan een levendig geweervuur was blootgesteld, was reeds vroegtijdig den heldendood gestorven.

Ofschoon dus ook de Luitenant-Kolonel *Bake* tot het soutoueren van den uitval eene kleine reserve onder den 1sten Luitenant *Wiegman* uit Liefkenshoek deed uitrukken, en ofschoon de Kolonel *Lucas* zelf aan land kwam, om de troepen aan te moedigen, moest deze Kolonel, daar de Franschen steeds in digter drommen aanrukten, eindelijk tot den aftogt bevel geven, zoodat het marsch-bataillon in den namiddag aan het hoofd van Liefkenshoek aankwam, van waar het met de stoombooten naar Bath terug keerde.

Een uit Lillo afgezonden detachement van 150 man, onder den Kapitein *van Baerle*, kon niet tijdig genoeg den overkant bereiken, om aan de onderneming zelve deel te nemen, maar heeft toch nog den aftogt helpen dekken.

Omstreeks een uur voor dat uit Liefkenshoek de uitval naar de zijde van den Doel begon, was de 1ste Luitenant *Krijthé*, met de 2de Luitenant *Beelaerts van Blokland* en 50 man, langs de Zuiderkil insgelijks uit dat fort getrokken. Dit detachement, welks demonstratie zeer gelukkig is uitgevoerd, volgde den Scheldedijk, voor zoo veel de wind zulks toeliet door drie kanonboerbooten ondersteund. De vijand schoot uit de Kruisschaas ook met Congrevische vuurpijlen, terwijl van de bombardeerkorvet *Medusa* en uit het fort Liefkenshoek kanonnen op eerstgenoemde sterkte werden geworpen. Het detachement dreef eene vijandelijke voorpost terug, en trok voort tot dicht bij de Raar, waarna het, volgens de vroeger gemaakte afspraak, al vruende terug trok. De 2de Luitenant *Beelaerts van Blokland*, die bij deze onderneming zoo veel bedaarden moed aan den dag had getoond, werd bij den terugtocht door een granaat gekwetst.

De zich noemende liberalen hebben, in den laatsten tijd, Frankrijk en Engeland, met opzigt tot hunne brittonlandsche staatkunde, vooral met betrekking tot het Belgisch-Hollandsch vraagstuk, doorgaans als verdedigers der vrijheid en van den vertegenwoordigenden regeringsvorm afgeschilderd; Pruiszen, Oostenrijk en Rusland daarentegen, als voorvechters van het absoluut Monarchische beginsel. Men heeft elken stap van Engeland en Frankrijk ter begunstiging van België uit dat oogpunt gebillijkt; elke bemoeijing der overige Mogendheden ten voordeele van Noord-Nederland gelaakt; men heeft getracht een mogelijken strijd der beide coalities te doen voorkomen als eenen strijd tusschen dwingelandij en vrijheid, en wel eens uitgeroepen: de volken vechten niet meer voor beginselen! — Zonderlinge verwarring van denkbeelden! Dus zoude het verleenen van bijstand aan de Belgen — die onder de inquisitie en de bloedraden van Filips II tot de vernederendste staatkundige en godsdienstige slavernij gedoemd waren; die zich eeuwen lang blindelings door adel en priesters lieten leiden; die zich gewillig onder den ijzeren scepter van Napoleon bukten; die blijkbaar ongeschikt zijn voor ware staatkundige en godsdienstige vrijheid; die eindelijk hunnen weldoener, den vrijheidsminnenden en regtvaardigen afstammeling van Oranje, van zich stieten — het ondersteunen van zulk een volk, zoude verdediging der vrijheid en strijd tegen het absolutismus zijn!

En bescherming te verleenen aan de Noord-Nederlanders — aan een volk heetwelk, naar de hoogste bestemming der menschheid streevend, in spijt van overtuigt en rampspoeden volhardend, door de Vorsten uit den stam van Oranje geleid, sterk genoeg was om het juk der Spaansche dwingelandij af te werpen; dat gedurende eeuwen eenen welgeregelde, door de vrije werkzaamheid zijner burgers rijken en geachten, en niettegenstaande zijnen geringen omvang eenen tijd lang voor de eerste Mogendheden van Europa gedachten vrijstaat vormde; dat, na den val van Napoleons heerschappij, uit het oude, door menigvuldige banden aan hetzelfde gehechte, Vorstelijke geslacht, zijnen Koning op den troon riep, onder welken het tot op den huidigen dag een toonbeeld opleverde van een vertegenwoordigend regeringsstelsel; aan een volk eindelijk, dat in den laatsten tijd bewijzen van opoffering voor Koning en vaderland gegeven heeft, waarvan de wederga schier alleen in de oudheid te vinden is — aan zulk een volk bescherming te verleenen tegen vreemde oppermagt, dat zoude verdediging zijn van het absolutismus, een strijd tegen liberale begrippen! De ongerijmdheid van zulk een gevoelen is te zeer in het oog vallend, dan dat zij een nader betoog zoude behoeven.

Het eenige ware oogpunt, waaruit een mogelijk aanstaande oorlog beschouwd moet worden, vindt men dadelijk bij eene korte herinnering aan de bekeerde voornaamste gebeurtenissen der laatste jaren.

Zeker schrijver een overzicht gevende der gebeurtenissen van het begin des Belgischen opstands af; herinnert daarbij hoe de Koning der Nederlanden de Mogendheden, die de verdragen van 1815 gewaarborgd hadden, als *bemiddelaars* had opgeroepen, maar geenszins als *regters*, gelijk thans zoo dikwerf beweerd wordt; hoe twee dier *bemiddelaars*, België op alle wijzen begunstigende, aan Nederland voorwaarden voorstelden die aan hetzelfde den ondergang moesten berokkenen (»eene uitkomst,» zegt de schrijver, »waartoe Holland ook zonder vriendschappelijke bemiddeling had kunnen geraken»), hoe in 1831 het zegevierende Nederlandsche leger binnen weinige dagen aan de geheele zaak een einde zoude gemaakt hebben, toen een der bemiddelaars gewapend aan hetzelfde in den weg trad; hoe de Nederlandsche Regering, uit zucht voor het behoud des algemeenen vredes, haar leger terug riep, en, uit liefde tot den vrede, de voornaamste bepalingen van het door Engeland en Frankrijk vervaardigde verdrag van 15 November goedgekeurd, en slechts ondergeschikte maar volstrekt onaannemelijke punten daarvan verworpen had, die ook door de drie overige leden der Konferentie afgekeurd waren. Daarop vervolgt hij aldus: »Om aan deze punten met geweld van wapenen ingang te verschaffen; om het gebillijkt ontwerp van overeenkomst, dat door de meerderheid

der bemiddelaars verworpen is, aan de eene partij, aan eenen Souvereynen Regent, niet langs den weg der onderhandeling, maar door geweld op te dringen, daar om staan de bemiddelaars Engeland en Frankrijk onder de wapenen; daarom bestookt eene vloot de Hollandische kusten; daarom dreigt een Fransch leger in België binnen te rukken. En zoo nu die gedreigde aanval werkelijk plaats had, en zoo de Noordsche Mogendheden ten gevolge daarvan met Engeland en Frankrijk in eenen oorlog gewikkeld wierden, wie zoude dan nog kunnen de deelneming der eerstgenoemde te beschouwen als eenen aan een vriend verleende onderstand tegen onrechtvaardige aanvallen, als eenen strijd van recht tegen willekeur? ...

Nog een tweede oogenpunt biedt zich aan. Het in 1815 opgerigte Koninkrijk der Nederlanden moest een botwerk tegen Frankrijk, een voormuur voor Pruisen en Duitschland zijn. Een Duitsch Vorstenhuis, door oude herinneringen en banden van bloedverwantschap aan het doortochtig geslacht van Hohenzollern verbonden, bewaakte denzelfden. Het botwerk is vernietigd, de voormuur ligt in bouwvallen; een door Frankrijk ondersteunde en aan den leiband gevoerde Regent, zit op gindschen troon; zoude dan het denkbeeld van verdediging tegen het oude, veroveringszieke Frankrijk, in geval van eenen aanval op Holland, niet van zelf opkomen?

Dit zijn de beide eenige oogenpunten, waaruit een mogelijke oorlog kan beschouwd worden. Een waarborg voor derzelver juistheid ligt in de denkwijze van den Koning der Nederlanden, dien rechtvaardigen en vredelievenden Vorst, die sedert twee jaren vele eiffers gebragt heeft, om voor zijn volk en voor Europa den vrede te bewaren, maar die ook, wanneer de storm losbreekt, op zijn krijgswe veld kan rekenen.

SCHEEPSBERIGTEN.

BATAVIA.

Aangekomen.

Junij 12—Eng. bark Janet laat, J. Bos, van Siphapora den 21sten mei.—dito *Magnus of Hastings*, G. Ingram, van Tabora, die den 6den junij, passagiers, de heeren J. Borgea en Essegewijn.

Junij 13—bark *Bijra*, C. Ihlen, van Sumanap den 7den junij.

Vertrokken.

Junij 13—bark *Dorothea*, J. G. Holtrop, naar Tagal, passagier, de heer L. A. Ceurijs.

Aangekomen.

Junij 7—schip *Oeij Sinjo*, Pli Peng, van Batavia en Peka-Inagan, den 25sten mei.—bark *Sudut Barim*, Sjah Abdalla Mahanah, van Benjirang, den 30sten mei.

Vertrokken.

Junij 7—schip *Fatalbarie*, B. Ingalls, naar Soerabaja en Samarang.

SOERABAJA.

Aangekomen.

Junij 6—Z. M. bark *Douglas*, luit. der 1ste Klasse G. H. G. Lathens, van de oost.

Junij 7—schip *Makkoet*, Sjah Abdulla, van Crisses.

Vertrokken.

Junij 5—Z. M. schooner *Pitudo*, luit. der 1ste klasse van Bondijk Bastiaanse, koerstellende om de oost—schip *Susanna*, E. de Looze, naar Samarang, Batavia en Rigoer.

Junij 7—Z. M. transport-boat No. 4, 2de luitenant J. van Soer, koerstellende om de oost.

ADVERTENTIEN.

Op zaterdag den 15den junij 1833, zal door den ondergetekenden Resident van Batavia, publiek worden verkocht de leverings van 9,543 kannen avok 2de soort, op eerste aanvraag te koopereenpunt.

Gadinghebbende verzoegen zich of worden verzocht gemachtigden te zenden bij den

BATAVIA, Resident van Batavia, VAN CATTENBURCH, den 15den junij 1833.

—Bij den ondergetekenden informatie gevraagd zijnde omtrent den persoon of de nalatenschap van *Samuel Ernst Diederich Mergens*, geboortig van Emmerik, met het transport schip *De Hoop*, in 1817 uit Nederland herwaarts vertrokken, in maart 1819 als tweede chirurgijn bij het negentiende bataillon infanterie gepensionneerd en welke, zoo men meent, sedert 1817

zijn overleden, zoo verzoekt de ondergetekende de genen die hem deswege eenige narigten zouden kunnen geven, die wel ter zijner kennis te willen brengen.

BATAVIA, den 12 junij 1833.

De Resident van Batavia, VAN CATTENBURCH.

—De Resident van Japara en Joana, maakt hij deze met horning aan de bekendmaking van den 13den maart jl. bekend, dat de eerste termijn voor de betaling der belasting op de verponding voor het loopende jaar 1833, met ultimo dezer verschenen zal zijn, en dat de tweede termijn zal moeten worden voldaan voor ultimo december aanstaande; wordende voor zoo veel nodig de belastingsschuldigen mitsdien nogmaals opgeroepen, om de nog verschuldigde verponding voor den eerste termijn behoorlijk te komen voldoen bij de onder-collecteurs in de afdeelingen Japara, Koedoos, Pattie en Joana, ieder in zijne afdeeling, ten einde niet te vallen in de bij de wet bepaalde boete.

BATAVIA, De Resident van Japara en Joana, den 8ten junij 1833. DE VOGEL.

—In de residentie Japara en Joana, zal van den 1sten juli tot den 30sten september aanstaande, voor de afdeelingen Japara en Koedoos, te Japara bij den assistent resident titulair aldaar, en voor de afdeelingen Pattie en Joana, ten kantore van den assistent-resident te Joana worden ontvangen, de belasting op de lijfeigenen voor dit loopende jaar ten bedrage van een spaanschemat voor ieder, wordende de belanghabbenenden mitsdien herinnerd om voor de ommekomst van den vastgestelden termijn, behoorlijk de belasting te komen voldoen, ten einde niet te vallen in de boete bij de wet bepaald.

PATTIE, De Resident van Japara en Joana, den 8ten junij 1833. DE VOGEL.

—Degenen, welke bij de weeskamer gelden op vastigheden geleend hebben, worden door deze, krachtens resolutie der Indische Regering, de date 7 april 1829 no. 60, herinnerd aan de voldoening der onder ultimo dezer op de ten hunnen laste, bij gemelde kamer, gevestigde heffingen, te verschijnen renten, ten einde die voor ultimo september aanstaande, ter secretaris van gezegde kamer te komen voldoen.

Namens de weeskamer voornd.

BATAVIA,

den 10den junij 1833.

De secretaris, L. J. ...

VENDU DEPARTEMENT.

Op maandag den 15den junij 1833.

Voor het commissiehuis van *Bedder & Pils*, van een prachtig assortiment bijouterien, bestaande in diamanten, robijnen, smaragden, amathisten, parelen, korallen, zilverwerk, voorts kristallen serviesen, pas aangebragte rozijnen, zeep, blaauw en zwart laken eerste kwaliteit, engelsch aarde en plectwerk, fraaije australe lampen, boter in enkele en dubbelde fust, hammen, kazen, bordeauxwijn, goede wadec in kisten van een dozijn, diverse likeuren, orzade siroep, eene partij japansche en europesche zijden goederen, een piano, een kopieer machine.

Alsmede paarden, rijtuigen, hondias, meubelen en andere goederen meer.

Op dondag den 18den junij 1833.

Voor het woonhuis van den heer *Knechtel*, op Molenhief, van wagens, paarden, tuigen, diverse fraaije huismebelen, waaronder een mahoniehout toilet, drie heekenkasten, een piano, en alwat verder te verschijnen zal worden gebragt.

En s'avonds om 7 uren.

In een der Lokalen van de Sociëteit de Harmonie, van eenige Certificaaten van den Nederlandsch Indischen Acherstand, restant renversalen bankactien, alsmede van zoodanige effecten als op dien avond door vendumeestren ter verkoop zullen worden aangeboden. Voorts de boeken vermeld in de catalogus verzonden bij de courant van zaterdag den 1sten junij jl. no. 65; blyvende de heer *Gumpfel* voortgaan tot dien dag commissie te ontvangen.

Op woensdag den 19den junij 1833.

Voor de woning van H. *Gumpfel*, op Goenong-saharie, van drie biljardtafels, met toebehooren, fortepiano's, gitaren, jagtgeweren met dubbeldelopen, gouden- en zilveren horloges, barouchetten, paarden, huismebelen,

glaswerk, juweelen, goud- en zilverwerken, en andere goederen meer.

Op donderdag den 20sten juni 1833.

Voor het sterfhuis van den heer *A. Michiels*, op Jacatra van lijfeigenen, zilver- en plectwerken, meubilaire goederen, diverse kristallen en glaswerken, waaronder fraaije kroonen, schilderijen, tafel- en muurkandelaars, porseleinen, theeserviesen, als anderzins, dranken, kleederen voor danskinderen, tafel- en beddelianen, paardentuigen, en hetgeen verder zal worden te voorschijn gebracht.

Op vrijdag den 21sten juni 1833.

Voor het negotiehuys van *Thornton & West*, op de Voorrei, van aardewerk, muur- en tafelpolpen, wagen- en bendiensttuigen, zadels, naalden, naaigaaren, wagenpassement, maderawijn, vijlen, hangsloten, zweepen, halve- en langekousen, beschadigde lijwaden en vele andere goederen meer.

VERKOOP VAN GOEDEREN.

In het laatst dezer of begin der volgende maand, zal, bij openbare vendutie, worden verkocht, het, den boedel van nu wijlen den Hoog Ed. Gestr. Heer *Mr. P. S. Maurisse*, toebehoorende en thans door den heer *S. van Sloten* bewoonde huis en erve op Weltevreden.

—Te koop eene slavin, oud 20 jaren, zijnde compleete lijfmeid; te bevragen bij 's lands drukkerij.

—Op donderdag den 27sten juni 1833, zal op publieke vendutie aan de meestbiedenden worden verkocht een erf met de daarop staande steenen met pannen gedekte woning, staande en gelegen in de kampong Pangoong, toebehoorende aan den boedel van wijlen *Intje Elias*.

De exécuteur,
INTJE HEILER.

—Te koop, het grasland Rawa-Boeija; te bevragen bij den eigenaar **F. DE CHAUVIGNY DE BLOT.**
BATAVIA, 14 juni 1833.

—Verkooping te Buitenzorg, op zaterdag den 22sten juni, van eenige meubelen, bestaande uit: stoelen, tafels, banken, ledakanten en kleedstukken, alsmede van een aantal andere goederen.

HUWELIJKEN.

Getrouwd, **J. J. VAN DER HOVEN.**
met
D. C. ARBOUCH.

GEBOORTEN.

Bevallen van eene dochter de echtgenoot van **W. YOUNG,**
7 juni 1833.

Bevallen van eene dochter de echtgenoot van **J. G. GOLDMAN.**
PASSAROEANG, 3 juni 1833.

Heden verloor van een zoon, de echtgenoot van **M. BONSET.**
KINDORANG, 2 juni 1833.

Heden verloor van een zoon, de geliefde echtgenoot van **W. HUMME.**
KINDORANG, 5 juni 1833.

STERFGEVALLEN.

Heden overleed ons jongste dochtertje, *Sophia Jacobs*, oud zes maanden.

BATAVIA, 7 juni 1833.
A. GEVERS,
S. C. GEVERS,
geb. Tiedeman.

—Tot mijne diepe droefheid overleed heden, na eene langdurige ziekte van bijna 14 maanden, mijne geliefde echtgenootte vrouwe *A. M. E. Strick van Linschoten*, in den jeugdigen einderden van nog goede 29 jaren, mij nalatende twee kinderen, die nog te jong zijn, hun verlies te kunnen bezessen.

D. D. DE JOLLE.
BATAVIA, den 12den juni 1833

—Heden overleed alhier de 2de luitenant *W. F. van Wetering*. Crediteuren en debiteuren gelieven zich binnen zes weken, te melden bij

De Kommissarissen,
GERTENER, 1ste luit.
NEUENDORF, chirurg.
2de Alab.

—Op den 13den mei 1833, is alhier overleden *Tan Gioknio*, vrouw van *Lim Hongog*; Crediteuren en debiteuren des boedels worden verzocht op en aangifte te doen binnen vier weken na dato dexes aan den

Testamentairen exécuteur,
TAN KIMSING, wonende in den Gang Bazaarglap.
BATAVIA,
13 juni 1833.

NAGELATEN BOEDELS.

Prodeo. De weeskamer te Soerabaja, roept bij dezen elk en een iegelijk op, die iets te vorderen heeft van, of verschuldigd is aan den boedel van wijlen den tot Z. M. koloniale marine behoord hebbende 2de zeilmaker, *P. Warnaar*, om daarvan aangifte of betaling te doen binnen den tijd van drie maanden, gerekend van heden.

Namens de weeskamer.
Bij absentie van den Secretaris.
De Boekhouder,
D. J. HARTMAN.

SOERABAJA, den 8ten juni 1833.
—Alle degenen welke iets te vorderen hebben van, dan wel verschuldigd zijn aan de nalatenschap van wijlen den weledelen gestrengen heer *W. L. Beurlin*, in leven kolonel en militaire kommandant te Soerabaja, en Ridder van de Militaire Willems Orde van de 4de klasse, op den 31sten mei alhier overleden, worden verzocht daarvan opgave of betaling te doen, binnen den tijd van zes weken aan den testamentairen exécuteur.

J. G. JANSZ.
SOERABAJA, den 8ten juni 1833.

POST-KANTOOR.

BATAVIA.
Wordt ter kennis van het publiek gebragt, dat aan het postkantoor te Batavia, pakketten voor brieven geopend zijn, om te worden verzonden:

naar *schip* *Kapitein*
Japan, Ned. *schip Princes Marianne*, Admiraal.
Molucco's, dito *schooner Mary*, Deighton.
Amsterdam, Amerik. *schip Jefferson*, Marsteller.
China, Eng. *strik Georgiana*, Thompson.

BATAVIA,
den 6den juni 1833.
De Postmeester,
P. A. BIK.

VERSCHILLENDE BERICHTEN.

—HUISCOLLECTE ten behoeve der diakonie-armen en weezen der hervormde gemeente te Batavia, over het tweede kwartaal 1833.

Op maandag den 17den juni 1833, om de west buiten de stad, eerste gedeelte, bevattende het Molenvliet, de Prinsenlaan, en Rijs- en Noordwijk, door den broeder diaken *J. D. G. Schaap*.

Op dinsdag den 18den juni 1833, om de west buiten de stad, tweede gedeelte, bevattende het Koningsplein en den weg naar Tanabang, door den broeder diaken *H. W. van Woelderens*.

Op woensdag den 19den juni 1833, om de west binnen de stad, bevattende alle de grachten en straten der stad, bewesten de Grootte Rivier, door den broeder diaken *P. T. Fitz*.

Op donderdag den 20sten juni 1833, om de oost binnen de stad, bevattende alle boven, bewesten de Grootte Rivier, door den broeder diaken *N. Dinger*.

Op vrijdag den 21sten juni 1833, om de oost buiten de stad, eerste gedeelte, bevattende Jakatra, Goenong-Saharie en Weltevreden, door den broeder diaken *Mr. H. Klein*.

Op zaterdag den 22sten juni 1833, om de oost buiten de stad, tweede gedeelte, bevattende van de Sipajersbrug af, Kramat, den weg naar Meester-Cornelis en Prapatan, door den broeder diaken *D. A. Bagn*.

Het kollegie van diakenen der hervormde gemeente te Batavia,
C. F. PAHUD, præs.

Ter ordonnancie van hetzelfde,
VAN WOELDEREN, scriba.
Gelden op hypotheek en borgtocht verkrijgbaar bij het kollegie van Diakenen der Hervormde Gemeente te Batavia.

Namens het kollegie voornemende,
De Scriba.
VAN WOELDEREN.